

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 1	Utgitt 8 januar	1941
Innhold.		Side
Forordn. om handelsrett for Universitetets studentkontor		1
Forordn. om endringer i de innskrenkende bestemmelser for erhvervsmessig godstransport med motorvogn.....		2
Forordn. om endring i reglement Driftskredittkassen for min- dre jordbrukere		2
Forordn. for vedtekter for anvendelse av § 55 i lov om ord- ning av visse jordspørsmål overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Modum		3
Forordn. om midlertidig tillegg til lov om innførsel og omset- ning av brennevin, vin m. v.....		4
Forordn. om krigsrisikoansvar for skip i opplagg og om utvi- delse av det fartsområdet der Statens krigskaskoforsikring bærer krigsrisikoansvaret		4
Forordn. om adgang for Direktoratet for industriforsyning til å gi bestemmelser om opprettelse og utvidelse av bedrifter m. v.		5
Forordn. vedk. midlertidig omsetningsavgift til statskassen..		6
Forordn. om garanti av minstepriser for rotvekst- og hagefrø		7
Forordn. om rasjonering av såpe.....		7
Forordn. om utbygging av Folkedomstolen		9
Forordn. om endringer i kommunelovene.....		10
Forordn. om omsetning av rotvekstfrø m. v.		15
Forordn. om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v.....		16
Forordn. om lukningspåbud og vareopptelling i samband med tekstilrasjoneringen.....		18
Forordn. om omsetning av fiskeredskap og tauverk til fiske- fartøyer		18
Forordn. om forbud mot salg og forsendelse av halm fra Trøndelagsfylkene		19
Forordn. om endring av politivedtekten for Drammen		20
Forordn. om tillegg til lukningsvedtekten for utsalgssteder i Oslo.....		20
Forordn. om omsetning av akker under torskefiskeriene		20
Forordn. om forandring i selskapslovgivningen.....		20
Forordn. om omsetning av ost av norsk produksjon		21
Forordn. om forandring av forskriftene om opprettelse av orden og sunnhet m. v. i hoteller, herberger m. v.		23
Forordn. om forlengelse av fristen i § 5 i forordningen om arbeidsformidlingen.....		23

Forordning om handelsrett for Universite- 1940
tets studentkontor. 11 desbr

Universitetets studentkontor skal inntil videre ha rett til
uten hinder av handelslovens bestemmelser å selge til Uni-

1940 versitetets institusjoner og lærere samt til personer som er
 11 desbr. innskrevet som studerende ved et fakultet eller studerer for
 å melde seg til en eksamen ved Universitetet, jfr. lov nr. 9
 av 16 juni 1939 om «Studentsamskipnaden i Oslo»:

- 1) Trykte bøker eller skrifter, ubrukte og brukte,
- 2) skrive- og tegnesaker, laboratoriefrakker, dokumentmapper, fyllepenner og annet studiemateriell av lignende slag.

De varer som er nevnt under punkt 1, kan studentkontoret også selge til bokhandlere.

For handelsvirksomheten må det føres bøker overensstemmende med §§ 33—38 i lov om handelsnæring av 8 mars 1935 og den må ledes av en bestyrer som ved slikt vitnesbyrd som er nevnt i samme lovs § 16, punkt 2, godtgjør at han har fornøden kyndighet i bokholderi og handelsregning.

Oslo 11 desember 1940.

Departementet for handel, industri, håndverk og fiskeri.

S. J o h a n n e s s e n .

R. J. Fuglesang.

13 desbr.

Forordning. (Arbeidsdepartementet.)

Endringer i de innskrenkende bestemmelser for ervervsmessig godstransport med motorvogn.

Følgende bestemmes som gjeldende inntil videre:

I områder hvor ervervsmessig lastebilkjøring uten rute er undergitt bevillingstvang, kan midlertidig tillatelse til slik kjøring gis av vedkommende politimester for enkelt gang selv om det største antall bevillinger som er fastsatt i henhold til vedkommende innskrenkende bestemmelser derved overskrides. Politimesteren kan ved meddelelse av slik tillatelse for enkelt gang eller enkelte turer også for øvrig dispensere fra forskrifter fastsatt i de innskrenkende bestemmelser eller gitt med hjemmel i disse.

Videre kan politimesteren gi dispensasjon for noe mer omfattende kjøring som krever mer enn noen få turer etter å ha innhentet uttalelse fra overingeniøren for veivesenet i vedkommende fylke.

Disse bestemmelser trer i kraft straks.

17 desbr.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

I det ved kongelig resolusjon av 29 april 1938 fastsatte reglement for Driftskredittkassen for mindre jordbrukere skal § 7, siste avsnitt, heretter lyde så:

Lån må ikke betales ut før styret har innvilget låne- 1940
søknaden. Lån som etter det oppgitte formål, den stilte sik- 17 desbr.
kerhet og forholdene i det hele utvilsomt ville blitt innvilget
av styret, kan dog innvilges av et styremedlem og kontor-
sjefen i fellesskap, når laget har vært i virksomhet noen tid
og har vist god forretningsførsel. Også til nye lag kan lån
innvilges under de nevnte vilkår, hvis utbetalingen av lånet
ikke uten skade kan utstå. Melding om lån som er innvilget
utenom styremøte, må legges fram på første påfølgende styre-
møte, og styret må gi uttalelse om lånet.

Forordning. (Landbruksdepartementet.)

18 desbr.

Herved stadfestes de av Modum herredstyre, Buske-
rud fylke, i møte 31 oktober 1940 fastsatte vedtekter
for anvendelse av § 55 i lov av 22 juni 1928
om ordning av visse jordspørsmål overfor
innenbygdsboende eiere av jordbruk.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innenbygdsboende å være
i vanhevd, kan jordstyret etter forut innhentet sam-
tykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med
hva derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av
visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe
bruket opp i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan
sis å være til stede, må skje under tilbørlig hensyn til
jordens beliggenhet og skikkethet for dyrking samt til om
brukets drift sammenlignet med hva det antas å være gjen-
nomsnittet for tilsvarende jord i herredet må sis å være i
vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av
det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om
befaringen og han har adgang til å være til stede under denne.
Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning
til å uttale seg. Deretter blir departementets samtykke å inn-
hente.

§ 3. Før sånt pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i
minnelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette
de arbeid det mener bør foretas for å bringe jorden i for-
svarlig hevd.

Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved
brukets drift og fastsette de arbeid som skal utføres for å
bringe jorden i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal det settes eieren en
rimelig frist hvis lengde blir å avpasse etter arten og om-
fanget av de arbeid som skal utføres. Så vel under fastset-

1940 telsen av disse som av fristen skal det tas tilbørlig hensyn
18 desbr. til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noe tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeid.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noe tilfelle overstige kr. 1 000 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hva derom er bestemt i lovens § 54.

§ 7. Vedtektene trer i kraft straks.

19 desbr. **Forordning om midlertidig tillegg til lov om innførsel og omsetning av brennevin, vin, fruktvin, mjød og øl av 5 april 1927 med senere tilleggslover.**

De brennevinsavstemninger som etter § 3 i loven skulle holdes i året 1940, blir utsatt inntil videre.

I de byene som nå har omsetning av brennevin skal bystyret gi bevilling til fortsatt omsetning i samsvar med § 2 i loven, uansett om det er satt fram krav om brennevinsavstemning i byen i 1940. I sistnevnte tilfelle gjelder bevil-lingen bare inntil videre.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 19 desember 1940.

Sosialdepartementet.

Birger Meidell.

R. J. Fuglesang.

19 desbr **Forordning om krigsrisikoansvar for skip i opplag og om utvidelse av det fartsområ-
det der Statens krigskaskoforsikring bær-
rer krigsrisikoansvaret.**

§ 1. Statens krigskaskoforsikring bemyndiges til å overta krigsrisikoansvaret for norske registreringspliktige skip som går i opplag, og som umiddelbart før opplaget tar sin begynnelse har vært dekket i Statens krigskaskoforsikring. Videre bemyndiges Statens krigskaskoforsikring til, med samtykke av Sjøfartsdepartementet, Statens skipsfartsdirektorat, å overta samme ansvar for skip som ikke er dekket i Statens krigskaskoforsikring idet de går i opplag.

§ 2. Statens krigskaskoforsikring bemyndiges til å fast- 1940
sette reglene for opplagsforsikringen. 19 desbr.

§ 3. Det fartsområdet som er nevnt i § 1 i Administra-
sjonsrådets vedtak av 28 mai 1940 om ansvar for krigsskade
på handelsskip, og som ved Administrasjonsrådets vedtak av
28 august 1940 ble utvidet til også å omfatte havnene Delfzijl
i Nederland og Petsamo i Finnland, utvides til også å omfatte
havner i Nederland og Belgia.

Oslo 19 desember 1940.

Sjøfartsdepartementet.

Irgens.

R. J. Fuglesang.

Fordordning om adgang for Direktoratet 19 desbr.
for industriforsyning til å gi bestemmelser
om opprettelse og utvidelse av bedrifter
m. v.

§ 1.

- A. Når hensynet til produksjon og omsetning og herunder
særlig hensynet til landets forsyninger gjør det nødven-
dig, kan Direktoratet for industriforsyning innenfor de
områder av næringslivet som behandles av dette, forby:
- 1) Opprettelse av nye bedrifter og foretagender,
 - 2) utvidelse av bestående bedrifters tekniske omfang,
 - 3) utvidelse av bestående foretagenders økonomiske omfang.

- B. Direktoratet for industriforsyning kan enn videre i sin al-
minnelighet eller i enkelttilfelle regulere omfanget av be-
stående bedrifters produksjon.

§ 2.

- A. Direktoratet for industriforsyning eller andre institusjo-
ner som Direktoratet for industriforsyning bemyndiger
til det kan gi dispensasjon fra forbud utstedt i henhold
til § 1.
- B. Dispensasjonen kan gjøres avhengig av betingelser eller
påbud.

§ 3. Direktoratet for industriforsyning kan gi nærmere
forskrifter til gjennomføring av forordningen.

§ 4. Skader som påføres bedrifter eller foretagender som
følge av bestemmelser truffet i henhold til denne forordning
medfører ingen rett til erstatning.

§ 5. Bestemmelsene i forordningen gjør ingen endring i
gjeldende forskrifter om konsesjonsplikt.

§ 6. Overtredelse av forordningen eller av forskrifter
gitt i medhold av den, medfører straff og inndragningsansvar

1940 som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

Oslo 19 desember 1940.

Departementet for handel, Forsyningsdepartementet.
industri, håndverk og fiskeri.

S. Johannessen.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

20 desbr. **Forordning** vedkommende midlertidig omsetningsavgift til statskassen.

I.

§ 1 litra b, § 2 og § 3 i Administrasjonsrådets vedtak av 29 august 1940 om tillegg til Administrasjonsrådets vedtak av 20 august 1940 om midlertidig omsetningsavgift til statskassen fra 1 september 1940 oppheves fra 1 januar 1941.

Finans- og tolldepartementet kan bestemme at avgift ved salg direkte til forbruker av andre produkter fra eget gårdsbruk, husdyrhold og hagebruk enn melk og fløte skal kreves opp av det organ som tillegges offentlig kontroll med omsetningen av vedkommende varesort.

II.

§ 4 litra j i Administrasjonsrådets vedtak av 20 august 1940 oppheves fra 1 januar 1941.

Fra samme tidspunkt er salg av fisk (fersk, saltet, røket, tørket eller lutet), kval, springer og skalldyr som selgeren selv har fanget, gjenstand for avgiftsplikt etter Administrasjonsrådets vedtak av 20 august 1940, når det skjer fra fast utsalgssted eller på torg. Salg ved annen omførsel enn torgsalg er unntatt fra avgiftsplikt med mindre Finans- og tolldepartementet treffer særlig bestemmelse i det enkelte tilfelle.

III.

Fra 1 januar 1941 senkes minstegrensen for avgiftspliktig omsetning fra kr. 400 til kr. 300 pr. termin.

Oslo 20 desember 1940.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Landbruksdepartementet.) 1940

Landbruksdepartementet garanterer minstepriser²⁰ desbr. for rotvekst- og hagefrø som er avla på godkjente arealer, tilsådd hausten 1940 eller tilplantet våren 1941.

Garantien omfatter følgende frøslag og med følgende minstepriser som gjelder ved levering til forhandler:

1. Sukker-, pill- og margert	kr. 2,50 pr. kg
2. Dvergbønner	» 4 » »
3. Stangbønner	» 6,50 » »
4. Kålrot, Bangholm	» 3 » »
5. » Trondheimsk og Hylla	» 4 » »
6. Fôrnepe (turnips), Bortfelder	» 2,50 » »
7. » » Dales Hybrid	» 3 » »
8. Kvit mainepe	» 3 » »
9. Fôrbete, Barres	» 3 » »
10. Gulrot	» 15 » »
11. Hodekål, vinterkål	» 30 » »
12. » tidlig, samt spisskål	» 25 » »
13. Spinat	» 2 » »

Frøet må være av god kvalitet, være rensset, ha normal spireevne og ellers fylle de krav som er satt i gjeldende føresegner.

Når det gjelder avl av gulrotfrø, garanteres dessuten at dyrkeren, såfremt avlen slår feil, skal få en erstatning svarende til verdien av en vanlig potetavling på samme areal og i samme distrikt. Vilkåret for slik erstatning er at grunnen til at avlen slår feil er inntruffet etter Jonsok 1941, og at det ikke kan legges dyrkeren noe til last.

Minsteprisen og erstatningen for feilslått avl gjelder bare for frø som er avla på arealer som på forhånd er godkjent av statens frøkonsulent, eller den han gir fullmakt.

Den som vil gjøre seg nytte av denne ordning, må derfor vende seg til frøkonsulenten, adresse Statens kornforretning, Oslo, som er overdratt den nærmere gjennomføring av ordninga.

Mulig tap for staten ved garantien for de heromhandlede minstepriser blir å dekke av bevilgningen under kap. 638, post 3, Til økning av matproduksjonen.

Forordning om rasjonering av såpe. 20 desbr.

Kapitel I.

§ 1. *Forordningens omfang.* Med såpe menes i denne forordning vaskemiddel som inneholder såpe fremstillet av fett eller fettsyrer eller begge deler.

1940 Unntatt fra bestemmelsene i §§ 2—8 er:
 20 desbr. a) Vaskemiddel som inneholder inntil 3 % fettsyre. Vaske-
 middel som hovedsakelig består av en oppløsning eller
 emulsjon av såpe omfattes i alle tilfelle av forordningens
 bestemmelser.

b) Medisinske såper som selges fra apotek.

Det er forbudt å selge vaskemidler som ikke inneholder
 fettsyre eller som ikke inneholder mer enn inntil 3 % fett-
 syre under betegnelsene «såpe», «såpepulver» eller «vaske-
 pulver» eller betegnelser hvori disse ord forekommer.

Kapitel II.

§ 2. *Salg til forbruker.* Det er forbudt i noen form å
 avstå eller erverve såpe hvis det ikke foreligger slik kjøpe-
 tillatelse som bestemt i denne forordning.

§ 3. *Kjøpetillatelse til forbruker.* Tillatelse til kjøp eller
 annet erverv av såpe til forbruker gis gjennom utstedelse av
 rasjoneringskort, tilleggskort eller anvisning.

§ 4. *Rasjoneringskort til forbruker.* Rasjoneringskort
 for såpe skal leveres til personer som bor i privathushold-
 ninger eller fast i hotell, pensjonat eller annet herberge.

Rasjoneringskortet leveres av forsyningsnemnda på ved-
 kommendes bopel for et bestemt tidsrom og kvantum i sam-
 svar med de forskrifter som Direktoratet for proviantering
 og rasjonering til enhver tid gir.

§ 5. *Tilleggskort til forbruker.* Tilleggskort for såpe kan
 etter forbrukerens søknad utstedes til lege, sykepleier, barn
 eller personer som på grunn av sykdom eller legemsmangel
 har øket behov for såpe. § 4 annet ledd har tilsvarende an-
 vendelse.

§ 6. *Anvisning til forbruker.* Anvisning for såpe utste-
 des til anstalthusholdninger for de personer som bor der. Disse
 personer skal ikke ha rasjoneringskort eller tilleggskort. § 4
 annet ledd har tilsvarende anvendelse.

Anvisning kan også utstedes til andre virksomheter som
 trenger såpe i sin produksjon i samsvar med de forskrifter
 som Direktoratet for proviantering og rasjonering til en-
 hver tid gir.

Direktoratet kan selv utstede anvisninger.

Anvisning gis for bruk av såpe til et bestemt formål, og
 det er forbudt å anvende den anviste såpe til annet bruk eller
 overdra den.

§ 7. *Kontrollbestemmelser.* Den som selger eller på annen
 måte leverer såpe til forbruker, skal klippe merker av rasjo-
 neringskort eller tilleggskort for det som er levert, eller motta
 anvisning. Levering mot løse merker er forbudt. De mottatte

merker skal leveres til forsyningsnemnda for ombytning med 1940
anvisninger for nye innkjøp. 20 desbr.

Det er forbudt å selge eller kjøpe eller på annen måte overdra eller erverve rasjoneringskort og tilleggskort eller anvisning uten gjennom samtidig levering av varen.

Kapitel III.

§ 8. *Salg til forhandler.* Det er forbudt å selge eller på annen måte levere såpe til forhandler for videre avståelse hvis ikke forhandleren samtidig leverer anvisninger for det samme kvantum som blir tatt imot.

Kapitel IV.

§ 9. *Dispensasjon m. v.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi utfyllende forskrifter og gjøre unntak fra forordningen.

§ 10. *Regulering m. v. av såpeproduksjonen.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gi forskrifter om regulering av og kontroll med produksjon og omsetning av såpe.

§ 11. *Straff og inndraging.* Overtredelse av noen forskrift eller bestemmelse som er gitt i denne forordning eller i medhold av forordningen, medfører straff og inndraging på den måte som er bestemt i lov nr. 5 av 14 mai 1917 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 12. *Ikrafttreden.* Denne forordning trer i kraft 1 januar 1941.

Fra samme dag oppheves:

- 1) Administrasjonsrådets vedtak av 11 september 1940.
- 2) Forsyningsdepartementets forskrifter av 12 september 1940.
- 3) Forordning av 26 november 1940.

Oslo 20 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om utbygging av Folkedomstolen. 21 desbr.

§ 1. Straffesaker som gjelder overtredelser av straffelovens kapitler 8—10, 12, 13 eller 34, kan påtalemyndigheten bringe inn for Folkedomstolen istedenfor for de alminnelige domstoler. Det samme gjelder andre straffesaker, når påtalemyndigheten finner at særlige grunner taler for at saken behandles av Folkedomstolen.

1940 § 2. Spørsmålet om en sak skal bringes inn for Folke-
21 desbr. domstolen etter § 1, avgjøres av riksadvokaten.

Tiltalebeslutning utferdiges i tilfelle av riksadvokaten eller etter hans ordre av den tjenestemann som er nevnt i den norske forordning om Folkedomstolen av 8 november 1940 § 9 første ledd.

Finner en tjenestemann i påtalemyndigheten som ikke selv kan beslutte tiltale ved Folkedomstolen, at det kan bli spørsmål om å bringe en sak inn for denne domstol, skal saken forelegges for riksadvokaten.

§ 3. Folkedomstolens formann kalles lagmann og meddommerne lagdommere.

Meddommerne må ha de samme egenskaper som for høyesterettsdommere bestemt.

Ved behandlingen av saker om straffbare handlinger som etter den norske borgerlige straffelov er forbrytelser, deltar foruten formannen og meddommerne også to domsmenn. Reglene i forordning om Folkedomstolen av 8 november 1940 §§ 4—8 skal gjelde for slike domsmenn men ikke for de meddommere som er nevnt i denne paragrafs første og annet ledd.

§ 4. Denne forordning trer i kraft straks.

Straffesaker hvor hovedforhandling ved de alminnelige domstoler er berammet før denne forordnings ikrafttreden, behandles og avgjøres etter de regler som har gjeldt hittil.

Oslo 21 desember 1940.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

21 desbr. **Forordning om endringer i kommunelovene**
av 10 juni 1938.

I.

Kommunelovene av 10 juni 1938 vedblir å gjelde i den utstrekning de ikke er endret ved bestemmelsene i denne forordnings avsnitt II.

II.

Kapitel 1. Styret i herreds-, sogne- og bykommunene.

§ 1. I hver herreds- og bykommune skal det som leder av kommunen være en ordfører med formenn som rådgivere.

Består herredet av flere sogn, skal formennene også være rådgivere i sognekommunale saker.

§ 2. Tallet av formenn fastsettes av fylkesmannen. Tallet skal være fra $\frac{1}{3}$ — $\frac{1}{2}$ av de medlemstall som de nåværende herreds- og bystyrer har etter kommunelovens § 4, dog ikke under 6.

§ 3. Til ordfører og formann kan den oppnevnes som har statsborgerlig stemmerett etter grunnlovens § 50, jfr. § 53, uten at stemmeretten er suspendert etter grunnlovens § 52 og som — når vedkommende ikke er rådmann eller kontorsjef i kommunen — det siste år har bodd og fremdeles bor i herreds- eller bykommunen. 1940 21 desbr.

Oppnevnes til ordfører kan også den som ikke fyller det bostedsvilkår som er satt i foregående ledd.

Utelukket fra oppnevning er fylkesmannen, N. S. fylkesfører, den som har regnskap å avlegge til kommunen — unnatt lensmenn — og den som reviderer kommunale regnskaper.

Den som blir oppnevnt til ordfører eller formann i sin kommune, kan ikke avslå, med mindre han:

- a. ved oppnevningen har fylt 65 år,
- b. har rett til å kreve seg fritatt etter bestemmelser i særlover,
- c. påberoper seg svakelighet eller annen hindring som fylkesmannen godkjenner.

Den som krever seg fritatt, må sette kravet fram skriftlig for fylkesmannen innen 8 dager etter at han er spurt eller dersom han ikke er spurt på forhånd, innen 8 dager etter at han har fått melding om oppnevningen. Gjør han ikke det, har han tapt retten til å kreve seg fritatt. Avslag kan av vedkommende bringes inn for Innenriksdepartementet til endelig avgjørelse innen 8 dager etter at han har fått melding om dette.

§ 4. Ordfører med varaordfører oppnevnes av departementet. Varaordføreren trer i ordførerens sted, når denne ikke kan gjøre tjeneste. Han har ellers samme rettigheter og plikter som en formann.

Deretter oppnevner fylkesmannen i samråd med N. S. fylkesfører og ordføreren formennene. For hver formann oppnevnes en varaformann. Blir fylkesmannen ikke enig med fylkesføreren, skal fylkesmannen bringe saken inn for departementet til endelig avgjørelse.

Oppnevningen gjelder inntil videre, dog ikke ut over 2 år.

§ 5. Taper en ordfører eller formann sin statsborgerlige stemmerett etter grunnlovens § 53, mister han samtidig vervet. Det samme gjelder den som flytter ut av kommunen; for ordførerens vedkommende med mindre departementet bestemmer noe annet i det enkelte tilfelle. Likeledes mister den vervet som kommer i slik stilling som nevnt i § 3, tredje ledd.

Den hvis statsborgerlige stemmerett blir suspendert, trer ut for den tid suspensjonen varer.

Den som er oppnevnt kan endelig eller midlertidig fritas fra sitt verv etter reglene i § 3, fjerde ledd, bokstav c.

1940 Når en ordfører eller formann dør, eller får varig eller
21 desbr. midlertidig forfall, rykker henholdsvis varaordføreren og varaformannen opp. Dersom fylkesmannen anser det for nødvendig, oppnevnes ny varaordfører eller varaformann etter reglene i § 4.

Kapitel 2. Formene for ordførerens og formennenes virksomhet.

§ 6. Når ordføreren gjør vedtak uten å legge saken fram for formennene og denne er av den art at vedtaket etter kommunelovene måtte gjøres av herreds-, sogne- eller bystyret eller av formannskapet, skal han føre vedtaket inn i bok, godkjent av fylkesmannen.

§ 7. Når en sak blir lagt fram for formennene etter reglene i § 11, gjør ordføreren sitt vedtak i saken i møte med disse.

Hvis departementet eller fylkesmannen krever det, må saken på ny legges fram for formennene. Det samme gjelder, når ordføreren etter møtet finner at vedtaket reelt bør endres og saken er av den art at den etter reglene i § 11 må legges fram for disse. Også nytt vedtak gjøres i møte.

§ 8. Ordføreren fastsetter tid og sted for møter med formennene.

Møte må også holdes når departementet eller fylkesmannen krever det.

For innkalling og dokumentutlegging gjelder reglene i landkommuneloven § 12, annet ledd, bykommuneloven § 11, annet ledd. Kan en formann ikke møte, må han uten opphold melde fra om dette og varaformannen innkalles.

Ordføreren avgjør om ombuds- eller tjenestemann i kommunen skal — og om andre kan — være til stede på møtet for å gi utredninger eller svare på forespørsler.

På møtet må minst halvdelen av formennene være til stede. Møtene holdes for åpne dører; dog kan en sak behandles for lukkede dører når ordføreren bestemmer det eller departementet eller fylkesmannen krever det.

Etter at de saker som er nevnt i innkallingen er behandlet, har hver formann høve til å bringe på bane sak som er i kommunens interesse og som er av den art at den skulle legges fram for formennene. Saken bør være anmeldt på forhånd. Ordføreren kan bestemme at også en sak som ikke er nevnt i innkallingen, avgjøres i møtet.

Ordføreren eller den han bestemmer legger saken fram for formennene. Disse er pliktige til å uttale seg; men ordføreren gjør vedtaket etter eget omdømme. Er en formann uenig i det vedtak ordføreren gjør, plikter han å si fra og kreve

sin mening bokført; gjør han ikke det, anses han som enig 1940 med ordføreren og medansvarlig for vedtaket. Stemmegiv- 21 desbr ning finner ikke sted.

Kapitel 3. Ordføreren og formennenes virkeområde.

§ 9. Ordføreren representerer kommunen og leder dens forvaltning under fullt personlig ansvar.

§ 10. Ordføreren har — foruten de gjøremål kommunelovene legger til ham — den myndighet og de plikter som kommunelovene la til herreds-, sogne- eller bystyret og til formannskapet, dersom annet ikke er bestemt.

Ordføreren sender fylkesmannen utskrift av den bok som føres for møter med formennene, av den bok han fører etter § 6, første ledd, og de øvrige utskrifter han etter kommunelovene skal sende inn.

§ 11. Ordføreren skal legge fram for formennene de saker som etter kommunelovene avgjøres av herreds- eller bystyret og hvor avgjørelsen ikke kunne overdras til formannskapet; er det ikke tid til å legge slik sak fram uten å utsette berettigede hensyn for å bli tilsidesatt, skal han i første møte etter at vedtak i saken er gjort, gjøre formennene kjent med dette. Likeså skal han legge fram en sak når departementet eller fylkesmannen krever det.

Det som er bestemt i foregående ledd får tilsvarende anvendelse når det gjelder sognekommunale saker. Framlegging er likevel ikke nødvendig, når det gjelder sak som herrestyret etter landkommuneloven ville ha kunnet overdra til formannskapet å gjøre vedtak i, dersom det hadde vært en herredskommunal sak.

Kapitel 4. Overdragelse av myndighet og plikter.

§ 12. Ordføreren kan i de tilfelle hvor kommunelovene ga adgang til å opprette faste utvalg, styrer og råd, oppnevne assisterende nemnd på flere personer med varamenn og overdra til dem den myndighet som kommunelovene ga adgang til å overdra til formannskapet. Ansettelse av administrasjonssjef kan dog ikke overdras.

Oppnevningen gjelder inntil videre, dog ikke ut over to år. Med omsyn til rett og plikt til å ta mot oppnevning gjelder reglene i § 3 om formenn tilsvarende. Kommunens tjenestemenn plikter dog alltid å ta mot oppnevning.

Ordføreren fastsetter instruks for nemnda i samsvar med prinsippene i denne forordning.

§ 13. Løser flere kommuner i fellesskap en kommunal oppgave, kan fylkesmannen gi ordføreren i en av kommunene

1940 i oppdrag å styre virksomheten og kan nevne opp varamann
21 desbr. og rådgivere for ham.

Bestemmelsene i § 12 tredje, fjerde og femte ledd får tilsvarende anvendelse. Gjelder det kommuner som ligger i forskjellige fylker, treffer departementet disse avgjørelser.

§ 14. Reglene i § 34 i kommunelovene gjelder dem som oppnevnes etter §§ 12 og 13 i denne forordning.

Kapitel 5. Særskilte bestemmelser om ordførere.

§ 15. Hvis ikke rådmann eller kontorsjef i kommunen oppnevnes til ordfører, fastsetter fylkesmannen den godtgjørelse ordføreren skal ha i samsvar med reglene i landkommunelovens § 50, første og annet ledd, og bykommunelovens § 48, første ledd.

Kapitel 6. Statens alminnelige tilsyn med herreds-, by- og sognekommunenes forvaltning.

§ 16. Vedtak i sak som etter § 11 skal legges fram for formennene, blir først gyldig når fylkesmannen har godkjent det. Det samme gjelder vedtak i sak som skulle vært lagt fram for formennene, men som ordføreren likevel har avgjort fordi det ikke var tid til å rådføre seg med dem.

Kapitel 7. Styret i fylkeskommunene.

§ 17. Fylkesmannen representerer fylkeskommunen og leder dens forvaltning under fullt personlig ansvar. Han gjør vedtak i de saker som landkommuneloven la til fylkesutvalget og fylkestinget. Denne forordnings § 7 får tilsvarende anvendelse.

§ 18. I hvert fylke skal det være 4 fylkesformenn, hver med varamann.

De oppnevnes av departementet blant personer som er bosatt i fylkeskommunen. § 3 får tilsvarende anvendelse. Oppnevningen gjelder inntil videre, dog ikke ut over to år.

§ 19. Fylkesmannen skal legge fram for fylkesformennene de saker som etter landkommuneloven skal legges fram for fylkesutvalget.

Fylkesmannen innkaller til møte når dette er påbudt i lov eller fylkesmannen finner det ønskelig. På møtet må minst 3 formenn være til stede. Reglene i § 8, siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 20. Fylkesmannen innkaller minst en gang årlig ordførerne i fylkets herredskommuner og fylkesformennene til fylkesting. Fylkesmannen kan også innkalle andre til fylkestinget til å gi utredninger eller svare på forespørsler.

Fylkesmannen legger fram de saker som etter landkommuneloven skal legges fram for fylkestinget. 1940 21 desbr.

Reglene i § 8, femte, sjette og siste ledd, får tilsvarende anvendelse.

§ 21. Bestemmelsene i landkommuneloven § 60 nr. 1—7 gjelder tilsvarende for fylkeskommuner.

Kapitel 8.

§ 22. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1941.

Fylkesmannen skal straks oppnevne midlertidig ordfører i de kommuner som 1 januar 1941 ikke har fått oppnevnt ordfører etter § 4. Den ordfører som fylkesmannen oppnevner, gjør tjeneste inntil oppnevning er foretatt etter § 4.

Innenriksdepartementet.

Oslo 21 desember 1940.

Hagelin.

R. J. Fuglesang.

Forordning om omsetning av rotvekstfrø 21 desbr. m. v.

Forordning av 8 oktober 1940 om forbud mot å omsette frø av kålrot m. v. oppheves og avløses av følgende regler:

§ 1. Salg av frø av kålrot, nepe (turnips), forbete, formargkål og gulrot nå bare finne sted på den måte som disse regler bestemmer.

Salg fra grossist til forhandler.

§ 2. Salg fra grossist til forhandler kan skje uten tilvisning, men mot kvittering.

§ 3. Engrosforhandleren påser at hver forhandler blir tildelt rimelige frømengder i forhold til tidligere års innkjøp fra firmaet. Når Landbruksdepartementet forlanger det, skal engrosforhandlerne sende inn oppgave over hvor meget av de enkelte frøslag som er solgt til hvert fylke.

§ 4. Detaljforhandleren skal snarest mulig sende oppgave til sin forretningsforbindelse over sitt behov av rotvekstfrø for 1941. Samtidig plikter detaljforhandleren å oppgi sine beholdninger av nevnte frøslag.

Salg fra forhandler til forbruker.

§ 5. Uten særskilt tilvisning kan bare følgende frømengder selges til forbrukere:

Porsjoner på inntil 20 gram frø av kålrot, nepe (turnips) og gulrot.

1940 Forhandlerne plikter å føre oppsyn med at ingen for-
21 desbr. bruker misbruker denne adgang til frøkjøp.

§ 6. Alt salg av større mengder kan bare skje etter tilvisning på dertil bestemt skjema fra jordstyret (eventuelt ved forsyningsnemnda) i den kommune hvor produsenten bor.

§ 7. Jordstyret (eventuelt ved forsyningsnemnda) kan tilvise produsenten følgende frømengder pr. dekar:

Kålrot	0,5 kg
Nepe (turnips)	0,5 »
Forbete	2 »
Formargkål	0,6 »
Gulrot	0,5 »

Ved tilvisning trekker jordstyret produsentens beholdning fra det beregnede frøbehov.

§ 8. Hvor jordstyret treffer avtale med habile folk om å tiltrekke kålrot- og forbeteplanter for salg til utplantning, kan vedkommende etter søknad til jordstyret få tilvist inntil 5 gram kålrot- og 25 gram forbedefrø pr. m², som tilsås for sånn tiltrekning av planter til salg.

§ 9. Forhandlere av rotvekstfrø plikter når frøet er uttatt — eller seinest 1 juli 1941 — å sende inn til Landbruksdepartementet de mottatte tilvisninger på rotvekstfrø. Tilvisningen skal være påført firmanavn, dato og frømengder som er utlevert.

§ 10. Produksjonsdirektoratet i Landbruksdepartementet kan gi nærmere bestemmelser til gjennomføringen av disse regler og kan etter søknad dispensere fra dem.

§ 11. Bestemmelsene om straff og inndragning i lov av 14 mai 1917 § 8 kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter gitt i medhold av den.

§ 12. Denne forordning trer i kraft 1 januar 1941.

Oslo 21 desember 1940.

Landbruksdepartementet.

Th. J. O. Fretheim.

R. J. Fuglesang.

23 desbr. **Forordning om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v.**

§ 1. *Opphevelse av gjeldende bestemmelser om tekstil- og lærvarerasjonering.* Fra og med 25 desember 1940 trer den nå gjeldende rasjoneringsordning for tekstil- og lærvarer ut av kraft og følgende forskrifter og forordninger oppheves:

1. Forskrifter om rasjonering av tekstil- og lærvarer m. v. 1940
av 17 august 1940. 23 desbr.
2. Bestemmelser i forbindelse med forskriftene av 30 august
1940, punkt 1 og 3.
3. Tilleggsbestemmelser til forskriftene av 23 september
1940.
4. Forordning om tillegg til forskriftene av 11 oktober 1940.
5. Forordning om tillegg til forskriftene av 9 november 1940.
6. Forordning om tillegg til forskriftene av 11 desember
1940.

§ 2. *Ny rasjoneringsordning.* Fra og med 25 desember 1940 er det forbudt å selge eller på annen måte avhende til forbruker varer som nevnt under punkt a og b i denne paragraf, uten mot samtidig klipp av merker på rasjoneringskort (bekleddningskort) eller mot slik anvisning som Direktoratet for industriforsyning bestemmer.

Det er forbudt å overdra rasjoneringskort eller anvisninger. Løse merker gjelder ikke.

Forbudet mot salg uten rasjoneringskort eller anvisning gjelder bare omsetning av ikke brukte ting og omfatter:

- a) Alle slags bekleddningsgjenstander, skotøy og utstyrvarer som helt eller delvis er forarbeidet av naturlige eller kunstige tekstil-, lær-, skinn- og gummimaterialer,
- b) garn, stoffer og andre materialer som er egnet til fremstilling av de varer som er nevnt under a, dog unntatt rene råvarer som ikke er bearbeidet.

§ 3. *Salg fra produsent eller grossist til forbruker.* Det er forbudt for produsent eller grossist å selge eller på annen måte avhende til forbruker tekstil-, lær-, skinn- og gummivarer som omfattes av rasjoneringen. Likeledes er det forbudt for handlende å utstede rekvisisjoner til forbruker for kjøp hos grossist eller produsent.

§ 4. *Kjøpsforbud.* Det er forbudt forbruker å kjøpe eller på annen måte erverve tekstil-, lær-, skinn- og gummivarer i strid med forbudet i §§ 2 og 3.

§ 5. *Forbruker.* Som forbruker regnes ikke systuer, skreddere, skomakere, hjemmeveverier og hjemmestrikkerier og andre som kjøper vedkommende vare til videre bearbeidelse med henblikk på salg av den ferdig bearbeidede vare.

§ 6. *Dispensasjon m. v.* Direktoratet for industriforsyning kan gjøre unntak fra bestemmelsene i forordningen og gi nærmere forskrifter til gjennomføring av den, herunder også fastsette overgangsbestemmelser for effektivering av bestillinger foretatt på grunnlag av tidligere godkjente rasjoneringskort.

§ 7. *Straff og inndraging.* Bestemmelsene om straff og

1940 inndraging i lov nr. 5 av 14 mai 1917, jfr. Administrasjons-
23 desbr. rådets bestemmelse av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av forskrifter og bestemmelser gitt i medhold av § 6.

Oslo 23 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

23 desbr. **Forordning om lukningspåbud og vareopptelling i samband med tekstilrasjoneringen.**

§ 1. Forretninger som helt eller delvis selger til forbruker bekledningsgjenstander, skotøy og utstyrsvare og materialer til slike varer, skal holdes lukket for salg fra og med fredag 27 desember 1940 til og med lørdag 4 januar 1941.

Politiet (lensmannen) kan tillate at forretninger som omfattes av lukningspåbudet, holdes åpne for salg når de også forhandler andre varer og det er nødvendig for forsyningen med livsfornödenheter at forretningen er åpen. Det er i tilfelle forbudt å selge eller på annen måte avhende de varer som er nevnt i 1 ledd. Politiet (lensmannen) setter de vilkår og øver den kontroll som er nødvendig til gjennomføring av salgsforbudet.

§ 2. Produsenter og forhandlere av varer som nevnt i § 1, 1 ledd (herunder fabrikker, systuer, skreddere og skomakere) skal foreta opptelling av varebeholdningen pr. 31 desember 1940.

Vareopptellingen skal foregå etter regler som Direktoratet for industriforsyning gir.

Oppgave over varebeholdningen skal snarest mulig sendes til Statistisk sentralbyrå på skjema som fås utlevert på alle landets poststeder.

§ 3. Bestemmelsen om straff og inndraging i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets bestemmelser av 19 september 1940, kommer til anvendelse ved overtredelse av denne forordning eller av de regler Direktoratet for industriforsyning gir i medhold av § 2.

Oslo 23 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

23 desbr. **Forordning om omsetning av fiskeredskaper og tauverk til fiskefartøyer og fiskebåter.**

§ 1. Det er forbudt å selge eller på annen måte avstå 1940
til forbruker tauverk til fiskefartøyer eller fiskebåter samt 23 desbr.
fiskeredskaper — herunder også materialer til fiskeredska-
per — når tauverket eller redskapene helt eller delvis er
fremstillet av bomull, hamp, manila, sisal og kokos, — uten
at forbrukeren har slik kjøpetillatelse som Fiskeridirektøren
bestemmer, jfr. § 2. Likeledes er det forbudt å kjøpe eller
på annen måte motta tauverk, fiskeredskaper eller materialer
som nevnt uten slik tillatelse.

Fra forbudet unntas omsetning av redskaper og nødven-
dig tauverk til ferskvannsfiske.

§ 2. Fiskeridirektøren kan gi nærmere forskrifter til
gjennomføring av bestemmelsene i § 1 og gjøre unntak fra
bestemmelsene.

§ 3. Overtredelse av forordningen eller av bestemmelser
gitt i medhold av § 2, medfører straff og inndragningsansvar
som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8, jfr. Administra-
sjonsrådets vedtak av 19 september 1940.

§ 4. Denne forordning trer i kraft fra og med 1 januar 1941.

Oslo 23 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning om forbud mot salg og forsen- 23 desbr.
delse av halm fra Trøndelagsfylkene til
andre distrikter.

§ 1. Det er forbudt uten samtykke av Direktoratet for
provisianering og rasjonering å selge eller å sende halm ut
fra Sør-Trøndelag eller fra Nord-Trøndelag fylke til andre
distrikter eller å levere eller ta imot halm for slik forsen-
delse. Dette gjelder også levering og forsendelse til oppfyl-
ling av salgs- eller leveringsavtale som allerede måtte være inngått.

§ 2. Direktoratet for proviantering og rasjonering får
fullmakt til å gi utfyllende regler og til å gjøre unntak.

§ 3. Overtredelse av forordningen og bestemmelser som
gis i medhold av den fører med seg straff og inndragings-
ansvar på den måte som bestemt i lov av 14 mai 1917 nr. 5 § 8,
jfr. Administrasjonsrådets bestemmelse av 19 september 1940.

§ 4. Forordningen trer i kraft straks.

Oslo 23 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

1940 **Forordning.** (Politidepartementet.)

23 desbr. Herved stadfestes vedtak av Drammen bystyre i møte 29 oktober 1940 om endring av politivedtektenes § 17, 1 ledd.

Etter endringen lyder § 17, 1 ledd så:

Markiser må være forsvarlig fastgjort. Deres underkant må være minst 2,20 meter over gate og være anbrakt slik at de ikke hindrer ferdsele på offentlig gate. Uten politiets tillatelse må markiser ikke settes opp slik at de rekker ut over fortauskanten eller over kjørebane.

23 desbr. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Departementet stadfester herved med en tidsbegrensning og med redaksjonell endring Oslo kommunes administrasjonsutvalgs vedtak av 4 oktober 1940 om midlertidig tillegg til § 4 i den gjeldende vedtekt om lukningstid for utsalgssteder.

Etter forandringen som gjelder fra og med 1 januar 1941 lyder § 4 så:

Med uttrykket sommertid i denne vedtekt forstås tida fra og med 23 juni til og med 31 august.

I 1941 skal sommerlukningsbestemmelsene følges så lenge Handelsdepartementets vedtak av 3 oktober 1940 om fortsatt endring av normaltida blir ved å gjelde.

23 desbr. **Forordning.** (Handelsdepartementet.)

De bestemmelser som Handelsdepartementet i forskrifter av 22 desember 1939 og i skrivelse til Fiskeridirektøren av 3 januar 1940 har truffet angående omsetning av agnskjell under torskefiskeriene, skal også gjelde for omsetning av akker.

24 desbr. **Forordning** om forandring i selskapslovgivningen.

I.

Lov av 8 april 1938 om forandring i aksjeloven, avsnitt II tredje ledd, skal lyde:

De nye bestemmelser i § 36 siste ledd skal ikke gjelde for det regnskapsår som løper ved lovens ikrafttreden og for det derpå følgende regnskapsår. For de neste 3 regnskapsår er det tilstrekkelig at det er avsatt henholdsvis $\frac{1}{4}$, $\frac{2}{4}$ og $\frac{3}{4}$ av det som er foreskrevet i de nevnte bestemmelser.

II.

Lov av 8 april 1938 om forandring i skipsaksjeloven, avsnitt II tredje ledd, skal lyde:

De nye bestemmelser i § 36 siste ledd skal ikke gjelde 1940 for det regnskapsår som løper ved lovens ikrafttreden og 23 desbr. for det derpå følgende regnskapsår. For de neste 3 regnskapsår er det tilstrekkelig at det er avsatt henholdsvis $\frac{1}{4}$, $\frac{2}{4}$ og $\frac{3}{4}$ av det som er foreskrevet i de nevnte bestemmelser.

III.

Lov av 8 april 1938 om opplegging av reservefond m. v. i selskaper, avsnitt II tredje ledd, skal lyde:

Bestemmelsen i § 4 skal ikke gjelde for det regnskapsår som løper ved lovens ikrafttreden og for det derpå følgende regnskapsår. For de neste 3 regnskapsår er det tilstrekkelig at det er avsatt henholdsvis $\frac{1}{4}$, $\frac{2}{4}$ og $\frac{3}{4}$ av det som er foreskrevet i § 4.

Oslo 24 desember 1940.

Justisdepartementet.

Sverre Riisnæs.

R. J. Fuglesang.

Forordning om omsetning av ost av norsk 24 desbr. produksjon.

§ 1. *Salg fra produsent av gårds- og seterost.* Det er forbudt for produsent av gårds- og seterost å selge eller på annen måte avstå ost til andre enn ostelag som er godkjent av Landbruksdepartementet, til meieri, til Norske Meieriers Eksportlag eller til andre som har tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering til å kjøpe gårds- og seterost fra produsent.

Unntatt fra forbudet er salg eller annen avståelse av ost til forbruker bosatt i produsentens egen kommune når mengden ikke overstiger hva det er rimelig for å dekke forbrukerens eget behov. Likeledes er levering til oppfylling av kårforpliktelser unntatt fra forbudet.

§ 2. *Salg fra meierier, ysterier og ostelag.* Meierier, ysterier og ostelag kan bare selge eller på annen måte avstå ost til:

- A. Forbrukere, detaljister, meierier, ysterier og godkjente ostelag innen selgerens naturlige omsetningsdistrikt. Ved salg til andre forbrukere enn anstalthusholdninger og bevertningssteder gjelder reglene i § 5 2net ledd.
- B. Norske Meieriers Eksportlag eller
- C. grossist som Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger har gitt kjøpetillatelse.

Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger kan fastsette grensene for de enkelte meieriers,

1940 ysteriers og ostelags omsetningsdistrikt og treffe bestemmel-
24 desbr. ser om regulering av deres omsetning. Salg til forbruker må ikke overstige hva som er rimelig for å dekke forbrukerens eget behov.

§ 3. *Salg fra Norske Meieriers Eksportlag.* Norske Meieriers Eksportlag kan bare levere ost til:

- A. Produsent av smelteost, eskeost og lignende,
- B. grossist som er godkjent av Direktoratet for proviantering og rasjonering,
- C. detaljist,
- D. sykehus og annen anstalthusholdning, bevertningssted og lignende innretning,
- E. meierier og ysterier.

§ 4. *Salg fra grossist.* Det er forbudt for grossist uten etter tillatelse fra Direktoratet for proviantering og rasjonering eller den det bemyndiger å selge eller på annen måte levere ost til andre enn detaljist, sykehus og annen anstalthusholdning, bevertningssted og lignende innretning, som han regelmessig har levert ost til.

§ 5. *Salg fra detaljist.* Salg fra detaljist til forbruker må ikke overstige hva som er rimelig for å dekke forbrukerens eget behov.

Det er forbudt for detaljist å sende eller levere ost for forsendelse til kjøper utenom detaljistens naturlige omsetningsdistrikt. Omfatter dette flere kommuner kan fylkesfor-syningsnemnda fastsette grensene for det.

§ 6. *Smelteost, eskeost og pultost m. v.* Produsent av smelteost, eskeost, pultost og lignende skal gi melding om virksomheten til Direktoratet for proviantering og rasjonering. Direktoratet eller den det bemyndiger kan gi bestemmelser om regulering av produksjonen og omsetningen. Plikten til å gi melding om virksomheten gjelder ikke for melkeprodusent og meieri som produserer pultost.

§ 7. *Kjøp av ost.* Kjøp eller annen ervervelse av ost i strid med bestemmelsene i forordningen er forbudt.

§ 8. *Dispensasjon m. v.* Direktoratet for proviantering og rasjonering kan gjøre unntak fra forordningen og gi nærmere forskrifter om omsetning av ost.

§ 9. *Straff og inndragning.* Overtredelse av forordningen eller av bestemmelser gitt i medhold av den, medfører straff og inndragningsansvar som bestemt i lov av 14 mai 1917

nr. 5 § 8, jfr. Administrasjonsrådets vedtak av 19 september 1940 24 desbr.

§ 10. *Ikraftttredelse.* Forordningen trer i kraft fra 1 januar 1941.

Oslo 24 desember 1940.

Forsyningsdepartementet.

Øystein Ravner.

R. J. Fuglesang.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

24 desbr.

I de ved kongelig resolusjon av 10 juli 1936 fastsatte forskrifter om opprettholdelse av orden, sunnhet og godt stell og til forebyggelse av misbruk i hoteller, andre herberger og bevertninger skal § 8 heretter lyde så:

§ 8. Politiet (politimesteren eller lensmannen) kan når særlige grunner foreligger gi bevertningssted som ikke har bevilling til skjenking av rusdrikk, tilatelse til å lukke senere eller åpne tidligere enn til de åpnings- og lukningstider som gjelder i kommunen.

For bevertningssted som har bevilling til skjenking av rusdrikk, er det kommunestyret eller — med fullmakt fra dette — formannskapet som kan gi slik alminnelig tillatelse, etterat politiets uttalelse er innhentet. For enkelt leilighet kan politiet tillate at et slikt bevertningssted lukker senere eller åpner tidligere.

Enhver tillatelse etter denne paragraf kan når som helst og uten varsel kalles tilbake.

Forordning. (Sosialdepartementet.)

27 desbr.

Den i forordning om arbeidsformidling av 8 oktober 1940 § 5 fastsatte frist forlenges til 31 mars 1941.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn's boktrykkeri. Oslo.